

punkt Fremskridtspartiet, var interesseret i at ændre ret mange ting.

Men det er interessant at få at vide her fra Folketingets talerstol, at Dansk Folkeparti ikke kan læse, og at Dansk Folkeparti ikke kan regne. Det er to vigtige argumenter, synes jeg.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg bemærkede også, at vi nu har nået en argumentationshøjde i det danske Folketing, hvor tal er ligegyldige. Jamen det er jo dejligt. Så er ethvert udsagn lige godt og lige skidt, men det er det vel også i Dansk Folkepartis univers. Er det virkelig ligegyldigt? Hvis nu tallet er nul, vil jeg spørge hr. Nødgaard, er det så også ligegyldigt? Det er nemlig det, vi får opklaret under udvalgsarbejdet.

Jeg vil godt gentage, at jeg synes, det ville klæde én umådelig meget, hvis man, når man som politiker går så fuldstændig galt i byen på grund af en oppisket folkelig stemning og har det fantastiske mod, der hedder at blæse med den folkelige stemning, så også havde det politiske mod til bagefter at sige: Desværre, vindretningen var forkert, og vi tog gruelig fejl.

Så spurgte hr. Nødgaard, om SF vil være med til at regulere satsen, og det kan besvares meget kort: Da vi havde den forespørgselsdebat, som hr. Nødgaard også deltog i, og hvor fru Pia Kjærsgaard var klemmt, så hun var nødt til at tilkalde hjælp fra bl.a. hr. Nødgaard, lavede vi et forslag til vedtagelse, hvor vi foreslog, at satsen blev hævet for de pensionister, der kun har den nøgne folkepension, men det ville Dansk Folkeparti ikke stemme for.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu må jeg lige gøre hr. Jørn Pedersen opmærksom på, at i de syv år, jeg har været i Folketinget, har hverken mit tidligere parti eller mit nuværende parti, Dansk Folkeparti, deltaget i regeringen, og hvis vi havde gjort det og havde siddet på regeringsapparatet, sådan som f.eks. socialministeren gør nu, er det klart, at vi ville have rettet sådan nogle skævheder.

Nu angriber man mig hårdt på, at jeg har sagt, at om det er det ene tal, der har fået nogle utrolig høje beløb, eller det er det andet, er sådan set ligegyldigt, for hvis bare en eneste opnår nogle sociale ydelser, som er skæve i forhold til det øvrige samfund, er det jo det, sagen

drejer sig om. Nu kører man så hårdt frem på det med tallene, men jeg synes stadig væk, det er helt fuldstændig ligegyldigt.

Det sande i sagen er, at der er en lang række mennesker, der har modtaget nogle penge. Socialministeren, som sidder dér på sin stol, har erkendt, at det er forkert, at man kan få så høje ydelser efter kontanthjælpssystemet. Nu fører man de pågældende over på det, der svarer til folkepensionens grundbeløb og eventuelt med pensionstillæg oveni, og det er såre fornuftigt.

Jeg vil måske ikke så meget bebrejde den nuværende socialminister, men hvordan sådan et cirkus har kunnet få lov at køre i alle disse år, er det, som Dansk Folkeparti spørger om gang på gang: Hvordan kan sådan noget foregå? Det er så foregået indtil nu, hvor en eller anden avis har fået fat i historien, og så er der kommet lidt forskellige tal frem. Det er, som om det eneste, Socialdemokratiet og SF kan tilføre debatten nu, er, om tallet er det ene eller det andet.

Det, som fru Jensen ude i Sønder Felding er interesseret i, er ganske enkelt, at sådan noget som det, der er foregået, bliver stoppet, og det burde de to ordførere også tilslutte sig. Det er, som om man nærmest taler imod lovforslaget i øjeblikket.

Den fg. formand (Helge Sander):

Idet formanden forudsætter, at der kan komme nye ting på dagsordenen i denne debat, tager vi en sidste kort runde.

Hr. Villy Søvnal og derefter hr. Jørn Pedersen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Det skal også blive min sidste, for jeg opfatter det i virkeligheden som nytteløst at diskutere med et parti, der nægter at anerkende, at man tog fejl om et tal, der i stedet for 24.000 hedder 400 eller måske endda mindre. Og når man så siger, at det alt sammen er lige meget, har vi vel nået et punkt, hvor den demokratiske debat ikke nytter.

Jeg synes stadig væk, det ville være klædeligt at høre Dansk Folkeparti sige: Vi beklager. Vi tog fejl. Vi beklager, at vi var med til at bære ved til et bål, der ikke var noget grundlag for. Men det kræver jo, at man både er et stort menneske og et stort parti, så det er måske ikke muligt i denne sag.